

PRIMLJENO:	14. 11.	20. 18. GOD.
KLASIFIKACIONI BROJ:	00-71/18-F	
VEZA:		
EPA:	592XXVI	
SKRAĆENICA:		PRILOG:

SKUPŠTINA CRNE GORE

Predsjedniku, Ivanu Brajoviću

Na osnovu člana 93 stav 1 Ustava Crne Gore podnosimo **PRIJEDLOG REZOLUCIJE POVODOM 100-GODIŠNJICE „PODGORIČKE SKUPŠTINE“**, radi stavljanja u skupštinsku proceduru.

POSLANICI/CE:

1. Branimir Gvozdenović,
2. dr Dragutin Papović,
3. Obrad Mišo Stanišić,
4. prof.dr Miodrag Vuković,
5. Marta Šćepanović,
6. Tarzan Milošević,
7. Aleksandra Vuković,
8. Andrija Nikolić,
9. dr Predrag Sekulić,
10. Radule Novović,

Branimir Gvozdenović

Dragutin Papović

Obrad Mišo Stanišić

Miodrag Vuković

Marta Šćepanović

Tarzan Milošević

Aleksandra Vuković

Andrija Nikolić

Predrag Sekulić

Radule Novović

11. Ivan Brajović,
12. Genci Nimanbegu,
13. Ervin Ibrahimović,
14. Nedžad Drešević,
15. prof.dr Petar Ivanović,
16. Miloš Nikolić,
17. Milorad Vuletić,
18. Momčilo Martinović,
19. mr Branka Tanasijević,
20. Željko Aprcović,
21. Daliborka Pejović,
22. Branko Čavor,
23. Nada Drobnjak,
24. Boris Mugoša,
25. Andrija Popović,
26. Adrijan Vuksanović,
27. Marija Čatović,
28. Danijel Živković,

Ivan Brajović

Genci Nimanbegu

Ervin Ibrahimović

Nedžad Drešević

Petar Ivanović

Miloš Nikolić

Milorad Vuletić

Momčilo Martinović

Branka Tanasijević

Željko Aprcović

Daliborka Pejović

Branko Čavor

Nada Drobnjak

Boris Mugoša

Andrija Popović

Adrijan Vuksanović

Marija Čatović

Danijel Živković

29. Maja Bakrač,

Maja Bakrač

30. Nikola Divanović

Nikola Divanović

31. mr Mihailo Anđušić,

Mihailo Anđušić

32. Ana Nikolić,

Ana Nikolić

33. Luid Škrelja,

Luid Škrelja

34. Sanja Pavićević,

Sanja Pavićević

35. Jovanka Laličić,

Jovanka Laličić

36. dr Zvonko Vuković,

Zvonko Vuković

37. dr Filip Vuković,

Filip Vuković

38. dr Suad Numanović,

Suad Numanović

39. dr Halil Duković,

Halil Duković

40. Mirsad Murić,

Mirsad Murić

41. Bogdan Fatić,

Bogdan Fatić

42. Nikola Rakočević,

Nikola Rakočević

PRIJEDLOG

U cilju prevazilaženja podjela u crnogorskom društvu, uzrokovanih odlukama "Podgoričke skupštine" od prije jednog vijeka, i namjere da se, konstatovanjem istorijskih činjenica o jednom traumatičnom događaju iz naše prošlosti, doprinese boljem međusobnom razumijevanju i osavremenjavanju odnosa Crne Gore i Republike Srbije, u interesu zajedničke evropske budućnosti,

Skupština Crne Gore, na osnovu člana 82 tačka 3 Ustava Crne Gore, na _____ sjednici _____ zasijedanja u 2018. godini, održanoj dana _____ 2018. godine, donosi

REZOLUCIJU POVODOM 100-GODIŠNJICE "PODGORIČKE SKUPŠTINE"

Skupština Crne Gore konstatuje:

- da je, u periodu prije, za vrijeme i poslije Velikog rata, Crna Gora bila suverena i međunarodno priznata država, definisana Ustavom iz 1905. godine i da „Podgorička skupština“, održana 24-29. novembra 1918. godine, nije bila njena legalna institucija, niti je legitimno konstituisana na osnovu slobodno iskazane volje građana Crne Gore;
- da je nelegalnost „Podgoričke skupštine“, odnosno njena ustavna neprepoznatljivost i nezakonito konstituisanje, formalno pravni osnov za ništavost svih njenih odluka;
- da je "Podgorička skupština" bila instrument kojim je izvršen državni prevrat u Crnoj Gori;
- da je nelegalnom odlukom "Podgoričke skupštine" riješeno da se Kraljevina Crna Gora, iako međunarodno priznata država, članica Antante i jedna od pobjedničkih država u Velikom ratu, prisajedini

Kraljevini Srbiji i da kao njen dio, bez svog imena i državnog subjektiviteta, uđe u sastav Kraljevine SHS, a što je, protivno međunarodnom pravu, prihvaćeno i od tadašnjih velikih sila;

- da je nelegalnom odlukom "Podgoričke skupštine" izvršena nasilna detronizacija kralja Nikole I i dinastije Petrović Njegoš;
- da je nelegalnim odlukama „Podgoričke skupštine“ omogućeno nezakonito i nekanonsko ukidanje autokefalnosti Crnogorske crkve;
- da su odluke „Podgoričke skupštine“ faktički poništene kroz Narodnooslobodilačku borbu 1941-1945, odnosno ukinute odlukama ZAVNO Crne Gore i Boke, CASNO i AVNOJ-a, kao i referendumom 21. maja 2006. i Deklaracijom nezavisne Republike Crne Gore od 3. juna 2006, što se potvrđuje i ovom Rezolucijom.

OBRAZLOŽENJE

I USTAVNI OSNOV

Ustavni osnov za donošenje ove rezolucije je sadržan u članu 82 stav 1 tačka 3 Ustava Crne Gore.

II RAZLOZI ZA DONOŠENJE REZOLUCIJE

Na kraju Prvog svjetskog rata 1918. godine Kraljevina Crna Gora je bila nezavisna i međunarodno priznata država čiji je pravni poredak bio zasnovan na Ustavu iz 1905. godine. Do oktobra 1918. godine samoorganizovani crnogorski bataljoni su gotovo u potpunosti oslobodili Crnu Goru. U to vrijeme, Vlada Kraljevine Srbije čiji je predsjednik bio Nikola Pašić, pripremila je plan za pripajanje Crne Gore Srbiji i detronizaciju kralja Nikole I Petrovića Njegoša. Ona je inicirala formiranje nelegalnog "Centralnog izvršnog odbora za ujedinjenje Srbije i Crne Gore", čiji je zadatak bio da organizuje skupštinu koja je donijela pomenute odluke. Farsični izbori su sprovedeni 17. i 19. novembra na javnim zborovima, bez biračkih spiskova, identifikacionih dokumenata, biračkih odbora i zapisnika. Na njima su birani „povjerenici“ koji su 21. novembra odredili „poslanike“ za skupštinu. Skupština je zasijedala od 24. do 29. novembra u Podgorici. Njen zvaničan naziv je bio Velika narodna skupština srpskog naroda u Crnoj Gori, a postala je poznata kao „Podgorička skupština“. Glavne odluke, usvojene na sjednicama 26. i 29. novembra, bile su: „1. Da se kralj Nikola I Petrović Njegoš i njegova dinastija zbaci sa crnogorskog prijestola; 2. Da se Crna Gora s bratskom Srbijom ujedini u jednu državu pod dinastijom Karađorđevića, te tako ujedinjena stupi u zajedničku Otadžbinu našeg troimenog naroda Srba, Hrvata i Slovenaca; 3. Da se izabere odbor od pet lica, koji će rukovoditi poslovima dok se ujedinjenje Srbije i Crne Gore ne privede kraju; 4. Da se o ovoj skupštinskoj odluci izvijeste kralj Crne Gore Nikola Petrović, vlada Kraljevine Srbije, prijateljske Sporazumne sile i sve neutralne države“.

Na kraju zasijedanja, 29. novembra, „Podgorička skupština“ je usvojila i odluke: „1. Da se pokretna i nepokretna imovina bivšeg kralja Nikole Petrovića Njegoša i njegove dinastije u Crnoj Gori konfiskuje u ime naroda; 2. Da se za svagda zabrani ulazak u našu zemlju predašnjem kralju Nikoli Petroviću-Njegošu a tako i svim članovima njegove dinastije.“

Na osnovu odluka „Podgoričke skupštine“, Sveti sinod Crnogorske crkve je 16. decembra 1918. godine usvojio odluku da se autokefalna Crnogorska crkva ujedini sa autokefalnom Pravoslavnom crkvom u Srbiji, i da tako ujedinjena pristupi Srpskoj pravoslavnoj crkvi. To je bilo suprotno Ustavu iz 1905. godine i Ustavu Svetog sinoda za Knjaževinu Crnu Goru iz 1903. godine prema kome Sveti sinod nije imao pravo da samostalno odlučuje o ovom pitanju, jer je za bilo kakvu odluku Svetog sinoda bilo je neophodno kraljevo odobrenje. Kralj Nikola to nije odobrio, pa su na osnovu nelegalnih odluka Podgoričke skupštine i odluke Svetog sinoda o pripajanju Crnogorske crkve Srpskoj pravoslavnoj crkvi bile nelegalne. Uprkos tome, autokefalna Crnogorska crkva je ukazom kralja Aleksandra I Karađorđevića 1920. godine pripojena Srpskoj pravoslavnoj crkvi.

Nažalost, i poslije 100 godina ovaj tragični događaj se pokušava zloupotrebljavati u dnevopolitičke svrhe, služeći kao uporište određenim unutrašnjim i spoljnim nacionalističkim strukturama za negiranje crnogorske države i nacije, i za prizivanje duhova prošlosti. Zato svi državni organi, nosioci zakonodavne, izvršne i sudske vlasti, dužni su da, u okviru svojih nadležnosti, štite ustavni poredak države Crne Gore i da jačaju građanski i demokratski karakter crnogorskog društva.